

Til § 3.

„Af“ udgaaer.

„føres til Indtægt . . . 184,980 Rbd.“ udgaaer.

Til § 4.

„÷ 5,671 Rbd. . . 1/3 af“ udgaaer.

Til § 5.

„nedenstaaende 1,371,558 Rbd.“ forandres til: „1,293,838 Rbd.“

Finantsministeren: Med Hensyn til § 5 kan jeg saa meget mindre have Noget at erindre mod de Bemærkninger, der af det erede Udvalg ere fremsatte angaaende Hensigtsmæssigheden af at forandre Bestaffenheden af de Effecter, der for Diebliffet ligge i Reserfefonden, som det, der af Udvalget er antydet om, at Obligationer i de forskjellige dansk- engelske Laan ville være hensigtsmæssigere end Obligationer i indenlandske Laan, allerede fra Finantsministeriets Side for en Deel er iværksat, saavidt Omstændighederne hidtil have tilladt det. Naar det erede Udvalg derimod ogsaa har ytret Duffe om, at de forskjellige, Reserfefondens vedrørende Forhold ordnes ved en særlig Lov, troer jeg, at en saadan Lov for Diebliffet vilde have Vanskeligheder, som jeg imidlertid for Tiden ikke troer videre at behøve at fremhæve, Vanskeligheder, der saa meget snarere maae komme i Betragtning, som vor Reserfefonds Omfang og den Forøgelse, det vil kunne være Gjenstand for, for Tiden ikke er af nogen særdeles betydelig Bestaffenhed. Hvad Udvalgets Bemærkninger under Nr. 2 angaaer, da skal jeg først udtale, at der fra Regjeringens Side naturligtvis ikke er tiel til Kjøbenhavns Communes Paastand om at have en saadan Berettigelse med Hensyn til Exerccerpladsen paa Christianshavn, som er omtalt

under dette Punkt. Grunden, hvorfor Spørgsmaalet ikke allerede er bragt til Afgjørelse ved Proces, er ikke, at Finantsministeriet skulde have nogen Betænkelse ved en saadan Proces — det vilde hverken være den første eller blive den sidste Proces, man havde haft med Communalbestyrelsen; — men Grunden er den, at Justitsministeriet for Diebliffet finder det betænkligt at afhænde denne Plads, om man ogsaa ikke havde faaet Kommunen betaget den Brug, den har deraf. Justitsministeriet finder det betænkligt, saalænge det endnu ikke er afgjort, om et nyt Forbedringshuus, om hvis Opførelse der er Spørgsmaal, ikke skulde blive, overensstemmende med den tidligere Plan, lagt paa fornævnte Plads, og imidlertid finder Ministeriet Betænkelse ved at overlade Pladsen til andet Brug, end den nu bruges til, og sælge den til privat Brug, saalænge der er en Straffeanstalt paa Spørgsmaalet. Saasnart det imidlertid kan antages for afgjort, at det Offentlige kan uden at komme til at fortryde det stille sig af med Pladsen, vil man gaae frem med Sagen, hvad enten det skeer paa den Maade, at der fra Finantsministeriets Side reises Sag mod Kommunen, eller det skeer saaledes, at Kommunen troer at kunne forfølge sin Paastand og vil reise Sag mod Finantsministeriet.